

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2016/1120 на Комисията от 11 юли 2016 година за изменение на приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) 2016/1121 на Комисията от 11 юли 2016 година за изменение на приложение V към Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти ⁽¹⁾ 4
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1122 на Комисията от 11 юли 2016 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 7

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2016/1123 на Съвета от 17 юни 2016 година за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съответните комитети на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации по отношение на предложенията за изменения на правила № 9, 11, 13, 13-Н, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 и 134 на ООН, предложенията за изменения на глобални технически правила на ООН № 15 и 16, четирите предложения за нови правила на ООН относно системи за подпомагане на спирането (BAS), електронни системи за управление на стабилността (ESC), системи за следене на налягането в гумите (TPMS) и монтиране на гумите, предложението за ново глобално техническо правило на ООН относно процедура за измерване на емисиите на дву- и триколесни моторни превозни средства и предложението за нова Специална резолюция № 2 (S.R.2) за подобряването на прилагането на Глобалното споразумение от 1998 г. 9
- ★ Решение (ЕС) 2016/1124 на Съвета от 24 юни 2016 година относно позицията, която трябва да се заеме от държавите членки от името на Европейския съюз в рамките на Постоянната комисия на Евроконтрол във връзка с решенията, които трябва да бъдат приети относно централизираните услуги 13

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

- ★ Решение (ЕС, Евратом) 2016/1125 на Съвета от 8 юли 2016 година за назначаване на член, предложен от Португалската република, в Европейския икономически и социален комитет 15
- ★ Решение (ЕС) 2016/1126 на Комисията от 4 април 2016 година относно държавна помощ SA. 35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN) във връзка с дейности за общ контрол в областта на здравеопазването в съответствие със Закона за млякото и мазнините (нотифицирано под номер C(2016) 1878) 16

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1120 НА КОМИСИЯТА

от 11 юли 2016 година

за изменение на приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти ⁽¹⁾, и по-специално член 31, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Черният въглен е разрешен като оцветител в козметични продукти съгласно вписване 126 от приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009. Научният комитет по безопасност на потребителите (НКБП) изготви оценка на риска за черния въглен (нано) и на 12 декември 2013 г. прие становище ⁽²⁾, в което заключава, че използването на черния въглен в наноструктурираната му форма (с първични частици с размер 20 nm или повече) в концентрация до 10 % масови части в % като оцветител в козметични продукти не създава никакъв риск от неблагоприятни ефекти при човека, след прилагане върху здрава кожа с ненарушена цялост.
- (2) Освен това НКБП посочи в допълнително становище от 23 септември 2014 г., поясняващо значението на понятието „приложения, които могат да се извършват чрез спрей/продукти, които могат да се прилагат чрез спрей“ за наноформите на черен въглен CI 77266, титанов диоксид и цинков оксид ⁽³⁾, че становището относно черния въглен (нано) не се отнася за приложенията, които могат да доведат до експозиция на белите дробове на потребителя чрез вдишване на наночастици от черен въглен.
- (3) Заклеченията на НКБП се отнасят за черен въглен (нано) с определена чистота и профил на онечистванията. Освен това критериите за чистота, определени за черен въглен във форма, различна от наноформа, вече не са актуални и следва да отпаднат, тъй като Директива 95/45/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾ е отменена с Директива 2008/128/ЕО на Комисията ⁽⁵⁾. Тези критерии трябва да бъдат заменени от критериите, приложими за черния въглен (нано).
- (4) Като има предвид посочените по-горе становища на НКБП, Комисията смята, че черният въглен (нано) (съгласно спецификациите на НКБП) следва да бъде разрешен за използване като оцветител в козметични продукти при максимална концентрация от 10 % масови части в %, с изключение на прилагане, което може да доведе до експозиция на белите дробове на крайния потребител чрез вдишване.
- (5) Комисията счита, че приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009 следва да бъде изменено с оглед адаптирането му към техническия и научния напредък.

⁽¹⁾ OVL 342, 22.12.2009 г., стр. 59.

⁽²⁾ SCCS/1515/13 ревизиран текст от 15 декември 2015 г., http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_144.pdf.

⁽³⁾ SCCS/1539/14 ревизиран текст от 25 юни 2015 г., http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_163.pdf.

⁽⁴⁾ Директива 95/45/ЕО на Комисията от 26 юли 1995 г. за определяне на специфични критерии за чистота на оцветителите, които са предназначени за влагане в храни (OVL 226, 22.9.1995 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2008/128/ЕО на Комисията от 22 декември 2008 г. за определяне на специфични критерии за чистота на оцветителите, които са предназначени за влагане в храни (OVL 6, 10.1.2009 г., стр. 20).

- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по козметичните продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 юли 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение IV към Регламент (ЕО) № 1223/2009 се изменя, както следва:

Референтен номер	Идентификация на веществото					Условия			Формулировка на условията за употреба и предупрежденията
	Химично наименование	Цветен индекс номер/общоприето наименование съгласно справочника на съставките	CAS номер	ЕО номер	Цвят	Вид на продукта, части на тялото	Максимална концентрация в готовия за употреба препарат	Други	
а	б	в	г	д	е	ж	з	и	й
„126	Черен въглен	77266	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Черен			Чистота > 97 %, със следния профил на онечистванията: Съдържание на пепел ≤ 0,15 %, общо сяра ≤ 0,65 %, общо полициклични ароматни въглеводороди ≤ 500 ppb и бензо(а)пирен ≤ 5 ppb, дибенз(а,h)антрацен ≤ 5 ppb, общо As ≤ 3 ppm, общо Pb ≤ 10 ppm, общо Hg ≤ 1 ppm.	
126a	Черен въглен	77266 (nano) Carbon Black (nano)	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Черен		10 %	<p>Да не се използва в приложения, които могат да доведат до експозиция на белите дробове на крайния потребител чрез вдишване.</p> <p>Допуска се само употреба на наноматериали със следните характеристики:</p> <ul style="list-style-type: none"> — чистота > 97 %, със следния профил на онечистванията: съдържание на пепел ≤ 0,15 %, общо сяра ≤ 0,65 %, общо полициклични ароматни въглеводороди ≤ 500 ppb и бензо(а)пирен ≤ 5 ppb, дибенз(а,h)антрацен ≤ 5 ppb, общо As ≤ 3 ppm, общо Pb ≤ 10 ppm и общо Hg ≤ 1 ppm; — размер на първичните частици ≥ 20 nm.“ 	

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1121 НА КОМИСИЯТА**от 11 юли 2016 година****за изменение на приложение V към Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти ⁽¹⁾, и по-специално член 31, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Веществото етил-N-алфа-допеканоил-L-аргинат хидрохлорид, с наименование по Международната номенклатура на козметичните съставки (INCI) Ethyl Lauroyl Arginate HCl, понастоящем е включено във вписване 197 от приложение III и във вписване 58 от приложение V към Регламент (ЕО) № 1223/2009. Съгласно вписване 58 от приложение V Ethyl Lauroyl Arginate HCl се разрешава за употреба като консервант в козметични продукти, с изключение на продукти за устните, продукти за устната кухина и спрейове, при максимална концентрация от 0,4 % w/w.
- (2) На 19 септември 2013 г. Научният комитет по безопасност на потребителите (НКБП) прие научно становище относно безопасността на Ethyl Lauroyl Arginate HCl в продукти за устната кухина (изменено на 12 декември 2013 г.) ⁽²⁾, а на 16 декември 2014 г. — и допълнение към това становище (изменено на 25 март 2015 г.) ⁽³⁾.
- (3) НКБП заключи, че Ethyl Lauroyl Arginate HCl е безопасен за употреба като консервант в продукти за изплакване на устната кухина при максимална концентрация от 0,15 % w/w, но не и в продукти за устната кухина като цяло. НКБП счете също така, че оценките на експозицията показват, че допустимата дневна доза за деца на възраст от три до девет години може да бъде превишена, ако към експозицията чрез козметични продукти се добави експозиция чрез храна. Поради това НКБП заключи, че продължителната употреба на Ethyl Lauroyl Arginate HCl като консервант в продукти за изплакване на устната кухина не е безопасна за деца при тази концентрация.
- (4) В светлината на това становище на НКБП Комисията счита, че Ethyl Lauroyl Arginate HCl следва да се разреши за употреба като консервант в концентрация до 0,15 % w/w в продукти за изплакване на устната кухина, освен за деца под десетгодишна възраст.
- (5) Регламент (ЕО) № 1223/2009 следва да бъде съответно изменен.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по козметичните продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение V към Регламент (ЕО) № 1223/2009 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.⁽¹⁾ OBL 342, 22.12.2009 г., стр. 59.⁽²⁾ SCCS/1519/13, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_138.pdf⁽³⁾ SCCS/1543/14, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_166.pdf

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 юли 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Вписване 58 от приложение V към Регламент (ЕО) № 1223/2009 се заменя със следното:

Референтен номер	Идентификация на веществото				Условия			Формулировка на условията за употреба и предупрежденията
	Химично наименование/INN	Общоприето наименование съгласно справочника на съставките	CAS номер	ЕО номер	Вид на продукта, части на тялото	Максимална концентрация в готовия за употреба препарат	Други	
а	б	в	г	д	е	ж	з	и
„58	Етил-N-алфа-додеcanoил-L-аргинат хидрохлорид (*)	Ethyl Lauroyl Arginate HCl	60372-77-2	434-630-6	а) Продукти за изплакване на устната кухина б) Други продукти	а) 0,15 % б) 0,4 %	а) Да не се използва в препарати за деца под 10-годишна възраст б) Да не се употребява в продукти за устните, продукти за устната кухина (различни от продукти за изплакване на устната кухина) и спрейове	а) Да не се използва за деца под 10-годишна възраст

(*) За употреби, различни от тези като консервант, вж. приложение III, вписване № 197.“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1122 НА КОМИСИЯТА**от 11 юли 2016 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

*Член 2*Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 юли 2016 година.

*За Комисията,**от името на председателя,*

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 671.⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	168,9
	ZZ	168,9
0709 93 10	TR	136,8
	ZZ	136,8
0805 50 10	AR	179,4
	BO	217,8
	CL	185,5
	TR	134,0
	UY	192,8
	ZA	148,0
	ZZ	176,3
	ZZ	176,3
0808 10 80	AR	154,8
	BR	97,4
	CL	126,7
	CN	102,6
	NZ	145,5
	ZA	316,8
	ZZ	157,3
	ZZ	157,3
0808 30 90	AR	129,1
	CL	128,1
	CN	91,9
	NZ	154,1
	ZA	118,2
	ZZ	124,3
	ZZ	124,3
0809 10 00	TR	206,7
	ZZ	206,7
0809 29 00	TR	321,0
	ZZ	321,0

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/1123 НА СЪВЕТА

от 17 юни 2016 година

за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съответните комитети на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации по отношение на предложенията за изменения на правила № 9, 11, 13, 13-Н, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 и 134 на ООН, предложенията за изменения на глобални технически правила на ООН № 15 и 16, четирите предложения за нови правила на ООН относно системи за подпомагане на спирането (BAS), електронни системи за управление на стабилността (ESC), системи за следене на налягането в гумите (TPMS) и монтиране на гумите, предложението за ново глобално техническо правило на ООН относно процедура за измерване на емисиите на дву- и триколесни моторни превозни средства и предложението за нова Специална резолюция № 2 (S.R.2) за подобряването на прилагането на Глобалното споразумение от 1998 г.

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Решение 97/836/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ Съюзът се присъедини към Споразумението на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) за приемане на единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или да се използват на колесните превозни средства, и условията за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания („Ревизирано споразумение от 1958 г.“).
- (2) В съответствие с Решение 2000/125/ЕО на Съвета ⁽²⁾ Съюзът се присъедини към Споразумението относно създаването на глобални технически регламенти за колесните пътни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните пътни превозни средства („Паралелно споразумение“).
- (3) С Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ системите за одобрение в отделните държави членки бяха заменени с процедура на Съюза за одобрение и беше създадена хармонизирана рамка, съдържаща административните разпоредби и общите технически изисквания по отношение на всички нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли. С посочената директива правилата, приети съгласно Ревизираното споразумение от 1958 г. (наричани по-долу „правилата на ООН“), бяха включени в системата на ЕС за одобряване на типа на превозните средства като изисквания за одобряване на типа или като алтернативи на законодателството на Съюза. След приемането на посочената директива правилата на ООН във все по-голяма степен се включват в законодателството на Съюза в рамките на системата на ЕС за одобряване на типа.
- (4) С оглед на натрупания опит и техническия напредък изискванията относно някои елементи или характеристики, обхванати от правила № 9, 11, 13, 13-Н, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 и 134 на ООН, както и от глобални технически правила (ГТП) № 15 и 16 на ООН, трябва да бъдат адаптирани към техническия прогрес.
- (5) За да бъдат предвидени единни разпоредби относно одобряването на системи за подпомагане на спирането (BAS), електронни системи за управление на стабилността (ESC), системи за следене на налягането в гумите (TPMS) и монтиране на гумите, следва да бъдат приети четири нови правила на ООН.

⁽¹⁾ Решение 97/836/ЕО на Съвета от 27 ноември 1997 г. с оглед на присъединяването на Европейската общност към Споразумението на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации за приемане на единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или да се използват на колесните превозни средства, и условията за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания („Ревизирано споразумение от 1958 година“) (ОВ L 346, 17.12.1997 г., стр. 78).

⁽²⁾ Решение 2000/125/ЕО на Съвета от 31 януари 2000 г. относно сключването на споразумение относно създаването на глобални технически регламенти за колесните пътни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните пътни превозни средства („Паралелно споразумение“) (ОВ L 35, 10.2.2000 г., стр. 12).

⁽³⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1).

- (6) За да бъдат предвидени единни технически разпоредби относно процедура за измерване за дву- и триколесни моторни превозни средства по отношение на някои видове емисии, следва да бъде прието ново глобално техническо правило (ГТП) на ООН.
- (7) За да бъде подобрено прилагането на Глобалното споразумение от 1998 г., следва да бъде приета нова Специална резолюция № 2 (S.R.2).
- (8) Целесъобразно е да бъде определена позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на съответните комитети на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации, а именно Административния комитет по Ревизираното споразумение от 1958 г. и Изпълнителния комитет по Паралелното споразумение относно приемането на горепосочените актове на ООН,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Административния комитет по Ревизираното споразумение от 1958 г. и на Изпълнителния комитет по Паралелното споразумение на заседанието, което ще се проведе в периода от 20 до 24 юни 2016 г., е да се гласува в подкрепа на предложенията, изброени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 17 юни 2016 година.

За Съвета
Председател
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

ПРИЛОЖЕНИЕ

Заглавие на точката от дневния ред	Референтен номер на документа
Предложение за допълнение 2 към серия от изменения 07 на Правило № 9 на ООН (шум от триколесни превозни средства)	ECE/TRANS/WP.29/2016/45
Предложение за допълнение 4 към серия от изменения 03 на Правило № 11 на ООН (ключалки и панти на вратите)	ECE/TRANS/WP.29/2016/33
Предложение за допълнение 1 към серия от изменения 04 на Правило № 11 на ООН (ключалки и панти на вратите)	ECE/TRANS/WP.29/2016/34
Предложение за допълнение 14 към серия от изменения 11 на Правило № 13 на ООН (спиране на тежки превозни средства)	ECE/TRANS/WP.29/2016/49
Предложение за серия от изменения 01 на Правило № 13-Н на ООН (спирачки на превозни средства от категории M1 и N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/50
Предложение за допълнение 7 към серия от изменения 07 на Правило № 14 на ООН (устройства за закрепване на обезопасителни колани, системи за закрепване ISOFIX и i-Size)	ECE/TRANS/WP.29/2016/35
Предложение за допълнение 7 към серия от изменения 06 на Правило № 16 на ООН (обезопасителни колани, системи за обезопасяване ISOFIX и i-Size)	ECE/TRANS/WP.29/2016/36
Предложение за допълнение 18 към серия от изменения 02 на Правило № 30 на ООН (гуми за леки автомобили и техните ремаркета)	ECE/TRANS/WP.29/2016/51
Предложение за допълнение 5 към серия от изменения 04 на Правило № 41 на ООН (ниво на шума от мотоциклети)	ECE/TRANS/WP.29/2016/46
Предложение за допълнение 11 към серия от изменения 04 на Правило № 44 на ООН (системи за обезопасяване на деца)	ECE/TRANS/WP.29/2016/37
Предложение за допълнение 8 към серия от изменения 05 на Правило № 49 на ООН (емисии от двигатели със самовъзпламеняване чрез сгъстяване и двигатели с принудително запалване, работещи с втечен нефтен газ и със сгъстен природен газ)	ECE/TRANS/WP.29/2016/40
Предложение за допълнение 4 към серия от изменения 06 на Правило № 49 на ООН (емисии от двигатели със запалване чрез сгъстяване и двигатели с принудително запалване, работещи с втечен нефтен газ и със сгъстен природен газ)	ECE/TRANS/WP.29/2016/41
Предложение за допълнение 21 към серия от изменения 01 на Правило № 54 на ООН (гуми за товарни превозни средства и техните ремаркета)	ECE/TRANS/WP.29/2016/52
Предложение за допълнение 6 към серия от изменения 01 на Правило № 55 на ООН (механични теглително-прикачни устройства)	ECE/TRANS/WP.29/2016/53
Предложение за допълнение 5 към Правило № 60 на ООН (устройства за управление, задействани от водача (мотопеди/мотоциклети)	ECE/TRANS/WP.29/2016/27
Предложение за нова серия от изменения 03 на Правило № 64 на ООН (резервен комплект за временно използване, гуми за движение в спукано състояние, система за движение с гуми в спукано състояние и система за следене на налягането в гумите)	ECE/TRANS/WP.29/2016/54
Предложение за допълнение 16 към Правило № 75 на ООН (гуми за превозни средства от категория L)	ECE/TRANS/WP.29/2016/55

Заглавие на точката от дневния ред	Референтен номер на документа
Предложение за допълнение 3 към серия от изменения 03 на Правило № 78 на ООН (спиране (превозни средства от категория L))	ECE/TRANS/WP.29/2016/56 и WP.29-169-03
Предложение за допълнение 5 към серия от изменения 01 на Правило № 79 на ООН (кормилна уредба)	ECE/TRANS/WP.29/2016/57
Предложение за допълнение 7 към серия от изменения 06 на Правило № 83 на ООН (емисии от превозни средства от категории M1 и N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/42
Предложение за допълнение 3 към серия от изменения 07 на Правило № 83 на ООН (емисии от превозни средства от категории M1 и N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/43
Предложение за допълнение 3 към серия от изменения 02 на Правило № 90 на ООН (резервни части за спирачки)	ECE/TRANS/WP.29/2016/58
Предложение за допълнение 14 към Правило № 106 на ООН (гуми за селскостопански превозни средства)	ECE/TRANS/WP.29/2016/59
Предложение за допълнение 6 към серия от изменения 01 на Правило № 113 на ООН (фарове, излъчващи симетрична къса светлина)	ECE/TRANS/WP.29/2016/74
Предложение за допълнение 7 към първоначалната версия на Правило № 115 на ООН (системи за последващо монтиране за работа с втечен нефтен газ/сгъстен природен газ)	ECE/TRANS/WP.29/2016/44
Предложение за допълнение 9 към серия от изменения 02 на Правило № 117 на ООН (гуми, съпротивление при търкаляне, шум, излъчван при търкаляне, и сцепление с влажна повърхност)	ECE/TRANS/WP.29/2016/60
Предложение за серия от изменения 01 на Правило № 129 на ООН (усъвършенствани системи за обезопасяване на деца (ECRS))	ECE/TRANS/WP.29/2016/38
Предложение за допълнение 2 към Правило № 134 на ООН (превозни средства, задвижвани с водород, и превозни средства с горивни клетки (HFCV))	ECE/TRANS/WP.29/2016/39
Предложение за ново правило на ООН относно системи за подпомагане на спирането (BAS)	ECE/TRANS/WP.29/2016/61
Предложение за ново правило на ООН относно електронни системи за управление на стабилността (ESC)	ECE/TRANS/WP.29/2016/62
Предложение за ново правило на ООН относно системи за следене на налягането в гумите (TPMS)	ECE/TRANS/WP.29/2016/63
Предложение за ново правило на ООН относно монтиране на гумите	ECE/TRANS/WP.29/2016/64
Предложение за изменение 1 на Глобално техническо правило (ГТП на ООН) № 15 (световно хармонизирани процедури за изпитване на леки превозни средства (WLTP))	ECE/TRANS/WP.29/2016/68
Предложение за изменение 1 на Глобално техническо правило (ГТП на ООН) № 16 (гуми)	ECE/TRANS/WP.29/2016/70
Предложение за нова Специална резолюция № 2 (S.R.2) — Подобряване на прилагането на Глобалното споразумение от 1998 г.	ECE/TRANS/WP.29/2016/65
Предложение за глобално техническо правило (ГТП на ООН) относно процедура за измерване на емисиите на картерни газове и емисиите от изпаряване на дву- и триколесни моторни превозни средства, оборудвани с двигател с вътрешно горене	ECE/TRANS/WP.29/2016/66

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/1124 НА СЪВЕТА**от 24 юни 2016 година****относно позицията, която трябва да се заеме от държавите членки от името на Европейския съюз в рамките на Постоянната комисия на Евроконтрол във връзка с решенията, които трябва да бъдат приети относно централизираните услуги**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С Решение (ЕС) 2015/2394 на Съвета ⁽¹⁾ бе установена позицията на Съюза по отношение на решение във връзка с централизираните услуги, което Постоянната комисия на Евроконтрол („Постоянната комисия“) бе запланувано да приеме на 9 декември 2015 г. С посоченото решение относно централизираните услуги се цели Евроконтрол да разработи реда и условията за финансиране, обществени поръчки и техническите спецификации с оглед на навременното внедряване на новите „Европейски услуги за предаване на данни въздух/земя“ (EAGDCS).
- (2) Позицията, посочена в Решение (ЕС) 2015/2394, гласеше, че решението на Постоянната комисия относно централизираните услуги следва да бъде отложено, тъй като Съюзът няма достатъчно налична информация, за да се прецени основателността на такова решение относно централизираните услуги, и тъй като то може да предопредели бъдещата дейност, извършвана от Евроконтрол, по начин, който може да бъде в ущърб на дейността на Съюза в посочената област.
- (3) На 9 декември 2015 г., вследствие на позицията на Съюза, посочена в Решение (ЕС) 2015/2394, Постоянната комисия не взе решение относно EAGDCS и отправи искане към агенцията Евроконтрол да продължи да работи по преразгледано предложение в тясно сътрудничество със заинтересованите страни от отрасъла, и да представи оценка на икономическите разходи на EAGDCS.
- (4) На 9 февруари 2016 г. агенцията Евроконтрол и заинтересованите страни от отрасъла представиха преработено и общоприето предложение за EAGDCS и агенцията Евроконтрол гарантира пълното наличие на оценка на икономическите разходи чрез съществуващите проучвания на осъществимостта.
- (5) На 6 април 2016 г. агенцията Евроконтрол предложи на Постоянната комисия да приеме решението, основано на предложението относно EAGDCS, с писмена процедура.
- (6) Посоченото решение се отнася до разработването на EAGDCS. То има правни последици, тъй като урежда области, попадащи в приложното поле на правото на Съюза и, в зависимост от съдържанието си, може да има конкретно въздействие върху тези области. Решението може да окаже въздействие върху ползите, произтичащи от техническата работа по услугата за осъществяване на линия за предаване на данни, извършвана от Съвместното предприятие SESAR, върху риска от несъответствия в областта на сертифицирането и надзора предвид ролята на Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ) в тази област, а оттам и върху риска от неефективно изразходване на средствата от пътни такси и подпомагане от страна на Съюза, както и върху разходната ефективност на съответните дейности по внедряване, които ще се осъществяват от Съюза в рамките на проекта SESAR.
- (7) Предвид потенциалните предимства от разработването на технически решения, като например опитен образец, решението в полза на съответното сътрудничество следва да бъде подкрепено по принцип. Същевременно решението следва да съдържа условия, които защитават интересите на Съюза по горезложените точки.
- (8) Целесъобразно е да бъде определена позицията, която трябва да се заеме от държавите членки от името на Съюза в рамките на Постоянната комисия, във връзка с решенията относно централизираните услуги, които трябва да се приемат от посочената комисия,

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/2394 на Съвета от 8 декември 2015 г. относно позицията, която трябва да се заеме от държавите-членки, от името на Европейския съюз, относно решенията, които трябва да бъдат приети от Постоянната комисия на Евроконтрол по отношение на ролите и задачите на Евроконтрол и относно централизираните услуги (ОВ L 332, 18.12.2015 г., стр. 136).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от държавите членки от името на Съюза в рамките на Постоянната комисия на Евроконтрол е следната:

Относно изпратеното от агенцията Евроконтрол предложение от 6 април 2016 г. позицията на Съюза е да подкрепи продължаването на сътрудничеството на агенцията Евроконтрол с доставчиците на аеронавигационно обслужване и по целесъобразност с операторите на въздухоплавателни средства от държавите — членки на Евроконтрол, в контекста на проекта SESAR, включително разработването на необходимия ред и необходимите условия за управление, финансиране и обществени поръчки, както и разработването на технически спецификации с оглед на навременното внедряване на Европейските услуги за предаване на данни въздух/земя (EAGDCS). Горепосочените ред и условия и технически решения ще бъдат изпратени на Временния съвет/Постоянната комисия за информация преди започването на каквато и да е възможна обществена поръчка. Това следва също да се основава на доказателства за техническата и оперативна осъществимост и разработването на цялостна оценка на икономическото въздействие.

Решението, което трябва да се приеме в рамките на Постоянната комисия, гарантира, че:

- резултатите от техническата работа по линията за предаване на данни, извършена от съвместното предприятие SESAR, са изцяло взети под внимание,
- дейностите, обхванати от посоченото решение, се провеждат в сътрудничество с ЕААБ, доколкото посоченото решение се отнася до подготвителната работа на ЕААБ за бъдещото сертифициране и надзор на EAGDCS,
- не се засягат внедряването и използването на EAGDCS, както и обществените поръчки във връзка с тях, което е предмет на бъдещи решения от страна на държавите — членки на Евроконтрол,
- дейностите, обхванати от посоченото решение, се основават на споразумение с доставчиците на аеронавигационно обслужване, и
- редът и условията за финансиране и обществени поръчки, както и техническите спецификации, не засягат инвестициите и свързаните с тях разходи, които вече са направени от доставчиците на аеронавигационно обслужване и операторите на въздухоплавателни средства от държавите — членки на Съюза, в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 29/2009 на Комисията ⁽¹⁾.

Държавите членки действат съвместно в интерес на Съюза.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 24 юни 2016 година.

За Съвета
Председател
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 29/2009 на Комисията от 16 януари 2009 г. за определяне на изисквания за услугите по осъществяване на линия за предаване на данни за Единното европейско небе (ОВ L 13, 17.1.2009 г., стр. 3).

РЕШЕНИЕ (ЕС, Евратом) 2016/1125 НА СЪВЕТА**от 8 юли 2016 година****за назначаване на член, предложен от Португалската република, в Европейския икономически и социален комитет**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 302 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а от него,

като взе предвид предложението на правителството на Португалия,

като взе предвид становището на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 18 септември 2015 г. и на 1 октомври 2015 г. Съветът прие решения (ЕС, Евратом) 2015/1600 ⁽¹⁾ и (ЕС, Евратом) 2015/1790 ⁽²⁾ за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г.
- (2) След изтичането на мандата на г-н Lino DA SILVA MAIA се освободи едно място за член на Европейския икономически и социален комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-н José Custódio LEIRIÃO, *Member of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS)*, се назначава за член на Европейския икономически и социален комитет за остатъка от мандата, а именно до 20 септември 2020 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 8 юли 2016 година.

За Съвета
Председател
M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Решение (ЕС, Евратом) 2015/1600 на Съвета от 18 септември 2015 г. за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г. (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 53).

⁽²⁾ Решение (ЕС, Евратом) 2015/1790 на Съвета от 1 октомври 2015 г. за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г. (ОВ L 260, 7.10.2015 г., стр. 23).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/1126 НА КОМИСИЯТА**от 4 април 2016 година****относно държавна помощ SA. 35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN) във връзка с дейности за общ контрол в областта на здравеопазването в съответствие със Закона за млякото и мазнините**

(нотифицирано под номер C(2016) 1878)

(само немският текст е автентичен)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като покани заинтересованите страни да представят становищата си в съответствие с посочената по-горе разпоредба ⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писма от 28 ноември 2011 г. и 27 февруари 2012 г. Европейската комисия (по-нататък наричана „Комисията“) поиска от Германия допълнителна информация във връзка с годишния доклад относно държавната помощ в сектора на селското стопанство, който Германия е представила в съответствие с член 26 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽²⁾. Германия отговори на въпросите на Комисията с писма от 16 януари 2012 г. и 27 април 2012 г. В контекста на тези отговори бе установено, че Германия е предоставила финансова подкрепа за германския сектор на млякото и млечните продукти в съответствие със Закона за млякото и мазнините от 1952 г. (Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten, по-нататък наричан „ЗММ“).
- (2) С писмо от 2 октомври 2012 г. Комисията уведоми Германия, че въпросните мерки са били регистрирани като помощ, за която не е постъпило уведомление, под номер SA.35484 (2012/NN). С писма от 16 ноември 2012 г., 7, 8, 11, 13, 14, 15 и 19 февруари, 21 март, 8 април, 28 май, 10 и 25 юни и 2 юли 2013 г. Германия предостави допълнителна информация.
- (3) С писмо от 17 юли 2013 г. (C(2013) 4457 final) Комисията уведоми Германия, че е решила да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) ⁽³⁾ (по-нататък наричано „решението за откриване на процедурата“) по отношение на някои подмерки съгласно ЗММ. В същото писмо Комисията стигна до заключението, че други подмерки са съвместими с вътрешния пазар през периода от 28 ноември 2001 г. до 31 декември 2006 г. или през периода, започващ на 1 януари 2007 г., или и през двата периода, или че други подмерки не представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, или че не са обхванати от правилата за държавна помощ.
- (4) По отношение на подмерките, които са предмет на настоящото решение, а именно подмерките за общ контрол в областта на здравеопазването, упоменати в решението за откриване на процедурата като подмерки за мониторинг на замърсителите ⁽⁴⁾ BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 и TH 8 [по-нататък наричани „подмерките“], Комисията посочи, че тези подмерки изглежда имат всички характеристики на държавна помощ и поиска от Германия да представи своите мнения и да предостави цялата информация, която може да бъде полезна за оценката на помощта по отношение на периода, започващ на 28 ноември 2001 г.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 10.1.2014 г., стр. 8.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

⁽³⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО станаха съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). По същество двете двойки разпоредби са идентични. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 87 и 88 от Договора за ЕО следва да се разбират като позоваванията съответно на членове 107 и 108 от ДФЕС, когато е уместно. С ДФЕС бяха въведени също така някои терминологични промени като замяната на „Общност“ със „Съюз“ и на „общ пазар“ с „вътрешен пазар“. В настоящото решение ще бъде използвана терминологията на ДФЕС.

⁽⁴⁾ Въпреки че в краткото описание на мерки BW9 и RP3 в приложението към решението за откриване на процедурата се посочват също и други мерки за качествен контрол, от предоставената от Германия допълнителна информация става ясно, че тези мерки обхващат само мониторинга на замърсители, предмет на настоящото решение, но не и други мерки за качествен контрол.

- (5) С писмо от 20 септември 2013 г. Германия представи становището си по решението за откриване на процедурата.
- (6) Решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽¹⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си в едномесечен срок. Комисията получи 10 мнения от заинтересовани страни относно подмерките, посочени в съображение 4. Получените мнения бяха препратени на Германия с писма от 27 февруари, 3 март и 3 октомври 2014 г. Германия не отговори на мненията.

2. ОПИСАНИЕ НА СХЕМАТА

- (7) ЗММ е германски федерален закон, влязъл в сила през 1952 г. Той представлява законовата рамка за въпросните подмерки и е с неограничен срок на действие.
- (8) С член 22, алинея 1 от ЗММ се дава право на германските федерални провинции (по-нататък наричани „федералните провинции“) да събират от мандрите такса върху млякото въз основа на предадените количества мляко.
- (9) Член 22, алинея 2 от ЗММ предвижда получените от таксата върху млякото средства да се използват единствено за:
- а) подобряване и запазване на качеството въз основа на определени правила за прилагане;
  - б) подобряване на хигиенните условия при доенето, доставката, обработката и преработката, както и при дистрибуцията на мляко и млечни продукти;
  - в) контрол на млеконадоя;
  - г) консултиране на стопанските субекти по въпроси от областта на млекодобивния и млекопреработвателния сектор, както и текущо повишаване на квалификацията на младите кадри в тези сектори;
  - д) реклама, насочена към увеличаване на консумацията на мляко и млечни продукти;
  - е) изпълнението на задачите, установени от Закона за млякото и мазнините.
- (10) Член 22, алинея 2а от ЗММ предвижда чрез дерогация от алинея 2 постъпващите средства от таксата върху млякото да могат да се използват също и за:
- а) намаляване на структурно обусловено увеличени разходи за събирането при доставката на мляко и сметана от производителя до мандрата;
  - б) намаляване на увеличени транспортни разходи при доставката на мляко между мандри, в случай че доставката е необходима, за да се гарантира снабдяването на пазара на мандрите получатели с мляко за пиене; и
  - в) подобряване на качеството при централизирана дистрибуция на млечни продукти.
- (11) Във федералните провинции Баден-Вюртемберг, Бавария, Хесен, Долна Саксония, Северен Рейн-Вестфалия, Райнланд-Пфалц, Саарланд и Тюрингия таксата върху млякото е използвана за финансиране на подмерките, посочени в съображение 4.
- (12) Подмерките включват контрол на различни замърсители в млякото и млечните продукти, като например диоксин, полихлоробифенили (ПХБ), афлатоксин, миешки препарати, пестициди, полихлориран водород, които могат да бъдат вредни за човешкото здраве. Контролът е извършван от специални контролни органи, на които тези задачи са възложени от компетентните публични органи във федералните провинции, където са провеждани подмерките. Контролните проби са вземани от млековозите на случаен принцип и анонимно. Целта на контрола е била да се инспектира наличието на замърсители в млякото с оглед предотвратяването на рискове за човешкото здраве и защитата на потребителите. В настоящото решение тези дейности са наричани „мониторинг на замърсители“. Между 2001 и 2011 г. общият бюджет на тези дейности (всички федерални провинции, където са провеждани подмерките, взети заедно) е достигнал около 9 милиона евро.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 10.1.2014 г., стр. 8.

- (13) Според оценката, извършена от Комисията в решението за откриване на процедурата, Германия не е представила разпоредби на националното право или правото на Съюза, на основание на които може да се определи, че мониторингът на замърсители не е помощ. В допълнение Комисията е изразила съмнения дали подмерките не предоставят предимство на мандрите, тъй като според Комисията контролът има за цел да се гарантира качеството на млечните продукти и следователно разходите, направени за извършването на такъв контрол, обикновено трябва да се поемат от съответните млекопреработвателни предприятия. Освен това Комисията е изразила опасения, че разглежданите мерки за качествен контрол се извършват рутинно.

3. МНЕНИЕ ОТ ГЕРМАНИЯ

- (14) Германия е описала правните основания за мониторинга на замърсители. Съществуват два набора от правила. Първият набор законови разпоредби регламентират извършването на контрол в рамките на мониторинга на замърсители. Това включва методическата подготовка и определянето на график за извършване на контрол, начина на вземане на проби, метода на изпитване, както и използването на резултатите. Тези дейности в основната си част са регулирани от законодателството в областта на безопасността на храните.
- (15) Вторият набор законови разпоредби се отнася до финансирането на тези дейности. Както вече бе обяснено в „решението за откриване на процедурата“, тези дейности са финансирани от таксата върху млякото, плащана от мандрите. Правното основание е член 22, алинея 2 от ЗММ. Съществуват допълнителни разпоредби за прилагане на регионално ниво, включително бюджетни правила.
- (16) Германия е представила кратък обзор на приложимото законодателство в областта на безопасността на храните:
- а) На равнището на Съюза: официалният контрол на безопасността на храните е регламентиран в следните нормативни актове: Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, и по-специално приложение IV от него, Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, и по-специално приложение I, част А от него, Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията ⁽⁵⁾, Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. Наблюдението на някои вещества или остатъци от тях е регламентирано в Директива 96/23/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾ и Решение 97/747/ЕО на Комисията ⁽⁸⁾.
  - б) На национално равнище: официалният контрол на безопасността на храните и наблюдението на вещества или остатъци от тях са регламентираны в Закона за безопасността на храните и фуражите (Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch), Административната наредба относно принципите за осъществяване на официалния контрол на безопасността на храните и фуражите (Allgemeine Verwaltungsvorschrift über die Grundsätze zur Durchführung der amtlichen Überwachung der Erhaltung lebensmittelrechtlicher, weinrechtlicher, futtermittelrechtlicher und tabakrechtlicher Vorschriften) и Наредбата за ограничаване на замърсителите в храните (Verordnung zur Begrenzung von Kontaminanten in Lebensmitteln), както и националния план за контрол на остатъчните вещества (Nationaler Rückstandskontrollplan).
  - в) В допълнение към тези мерки за официален контрол на безопасността на храните се извършва мониторинг на замърсители въз основа на следните разпоредби на законодателството на Съюза и националното законодателство: Регламент (ЕО) № 178/2002, Регламент (ЕО) № 882/2004 и Препоръка 2011/516/ЕС на Комисията от 23 август 2011 г. за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ във фуражите и храните ⁽⁹⁾, член 14 от ЗММ, членове 50 и 51 от Закона за безопасността на храните и фуражите и издаваните ежегодно регионални (на федералните провинции) разпоредби за одобряване на мерките за мониторинг на замърсители и тяхното финансиране.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейския орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на някои вещества и остатъците от тях в живите животни и животинските продукти и за отмяна на Директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и Решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

⁽⁸⁾ Решение 97/747/ЕО на Комисията от 27 октомври 1997 г. за определяне на равнищата и честотата на вземане на проби, предвидени от Директива 96/23/ЕО на Съвета относно наблюдение на някои вещества и остатъци от тях в определени продукти от животински произход (ОВ L 303, 6.11.1997 г., стр. 12).

⁽⁹⁾ Препоръка 2011/516/ЕС на Комисията от 23 август 2011 г. за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ във фуражите и храните (ОВ L 218, 24.8.2011 г., стр. 23).

- (17) Германия е представила статистически данни относно официалния контрол на безопасността на храните, контрола на остатъчни вещества и мониторинга на замърсители, както и списък на органите, отговарящи за тези контролни мерки.

3.1. Мнения от Германия във връзка с характера на мониторинга на замърсители на допълващ елемент на официалната система за наблюдение на безопасността на храните

- (18) Германия е застъпила основната позиция, че мониторингът на замърсители е допълващ елемент на официалната система за наблюдение на безопасността на храните и той не предоставя предимство на мандрите. В тази връзка Германия обяснява следното:
- (19) мониторингът на замърсители се определя като допълващ елемент на официалната система за наблюдение на безопасността на храните, която се основава на законодателството на Съюза и националното законодателство и служи на превантивната и ориентирана към здравеопазването защита на потребителите, както и на управлението на кризи на базата на риска.
- (20) Мониторингът на замърсители не може да бъде определен като рутинен контрол. Контролът в рамките на мониторинга на замърсители е бил извършван въз основа на проби, вземани след събирането на млякото от млековозите. Графикът за вземане на проби е бил разработван от специализираните контролни органи, на които тази задача е възложена официално. Определените органи решават от кои превозни средства и кога ще се вземат пробите и с каква продължителност ще бъде контролът. Определените органи решават също кои замърсители да бъдат анализирани.
- (21) При определяне на графика за контрол и на замърсителите — предмет на анализ, определените органи се осланят на предишните анализи, на предварително събраните резултати, на съществуващите рискове за здравето и безопасността на храните, на регионалните особености, на факторите на околната среда, инциденти и други подобни причини. Графикът за контрол и замърсителите могат да варират в зависимост от региона и периодично могат да бъдат променяни. Не всички замърсители, за които съществуват законоустановени ограничения, са били контролирани. От друга страна, можело е да бъдат контролирани други замърсители, които не са предмет на законоустановени ограничения, за които обаче се счита въз основа на анализи, че носят риск за здравето. Поради това в течение на времето контролът е бил съсредоточен върху различни приоритети — в някои случаи първо се е извършвал контрол за радиоактивни замърсители, в други случаи — контрол за афлатоксин или диоксин; било е възможно също така контролът да се извършва в съответствие с регионалните приоритети.
- (22) Информацията, получена в хода на този контрол, е била използвана за определяне на статута на даден млекодобивен район по отношение на излагането му на дадени замърсители, които дават отражение като риск за здравето. Тази информация е била използвана допълнително от компетентните публични органи за предприемане на превантивни здравни мерки под формата на официален контрол на безопасността на храните и здравето, законодателни мерки, разпространение на информация и други. Този вид контрол попада в обхвата на системата на „официални проверки и други подходящи за обстоятелствата дейности, включително публично оповестяване на информация относно безопасността и риска на храните и фуражите, упражняване на контрол върху безопасността на храните и фуражите и други наблюдаващи дейности, обхващащи всички етапи на производство, преработка и дистрибуция“, посочена в член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (23) По-конкретно информацията, получена от контрола, е била използвана за коригиране на официалните планове за контрол в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004. Като цяло в Регламент (ЕО) № 178/2002 от държавите членки се изисква да основават мерките за безопасност на храните на оценка на риска, като се използват обективни, прозрачни и независими научна информация и данни. Това изискване се уточнява допълнително в Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 854/2004. Резултатите, получени от мониторинга на замърсители, са били използвани от компетентните германски органи за безопасност на храните като основа за такива оценки на риска и мерки.
- (24) В съответствие с член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 държавите членки са длъжни да поддържат, наред със системата за официални проверки, и други подходящи за обстоятелствата дейности, за да се гарантира безопасността на храните. Въпреки че тези дейности не са конкретно изброени в тази разпоредба, Германия твърди, че органите на държавите членки, които поддържат такива подходящи контролни дейности в допълнение към официалния контрол, не нарушават правилата за държавната помощ. Въз основа на този подход Германия твърди, че мониторингът на замърсители представлява контрол, който допълва официалния контрол на безопасността на храните.
- (25) Същият подход е следван и при други нормативни актове на Съюза в областта на безопасността на храните. В член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 882/2004 е предвидено редовното извършване на официален контрол, а

във втория параграф на същия член се предвижда извършването на допълнителен официален контрол *ad hoc*; контролът трябва да се основава на риска. Тази структура е следвана и в Директива 96/23/ЕО: в нейния член 11 се предвиждат допълнителни официални изпитвания на проби в допълнение към редовните официални изпитвания. Освен това в Препоръката на Комисията за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ във фуражите и храните са определени нива на действия, които са по-ниски от законите ограничения, установени в Регламент (ЕО) № 1881/2006, и които служат като инструмент за компетентните органи и стопанските субекти за откриване на случаи, в които е подходящо да се идентифицира източникът на замърсяване и да се предприемат мерки за неговото намаляване или отстраняване.

- (26) Освен това в законодателството на Съюза, насочено към гарантиране на висока степен на защита на здравето на човека и интересите на потребителите по отношение на храните (член 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002), се предвижда, че мерките за безопасност на храните трябва да бъдат обосновани с независими, обективни и прозрачни оценки на риска въз основа на съществуващите научни данни. Резултатите от мониторинга на замърсители са били използвани като основа за спазване на тези принципи, както допълнително е уточнено в Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 854/2004. В допълнение, по отношение на контрола на диоксини и ПХБ Германия се позовава на Препоръката на Комисията за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ във фуражите и храните.
- (27) Нещо повече, резултатите от контрола са били използвани също и за идентифициране на дългосрочните тенденции, за анализ на рисковите фактори и причини, както и за поддържане на бази данни за научни цели и за целите на предотвратяването на кризи. Събраната информация е била полезен ресурс за по-широкообхватни политически и административни решения по конкретни казуси, както и за разпространението на неутрална информация.
- (28) Пробите за контрола са били вземани от резервоари (един резервоар съдържа мляко, събрано с млековоз от няколко млекопроизводители, при което броят на млекопроизводителите може да варира). Млекопреработвателните предприятия не са били информирани за вземането на проби и контрола. Те не са били информирани и за резултатите от контрола. Поради това изпитванията не са се използвали и не са им били полезни за пускане на продуктите им на пазара или като инструмент за определяне на качеството или цената на продуктите. Само в случай че изпитванията покажат, че наличието на замърсител е високо или че са достигнати или превишени законоустановените ограничения, контролните органи са започвали отделни разследвания и са информирали за това разследване съответните млекопреработвателни предприятия.
- (29) Ако в хода на мониторинга на замърсители определеният орган установи стойности, които са високи, но са по-ниски от законоустановените ограничения, той започва процес на оценка, за да се установи източникът на замърсяването — например фураж, дезинфекционни средства, екологични катастрофи и други. Предприятието или предприятията, предизвикали това замърсяване, е трябвало да предприемат мерки за отстраняване на източника на замърсяване на собствени разходи. Тази оценка е била полезна за целите на превенцията.
- (30) Ако в хода на мониторинга на замърсители определеният орган установи стойности, които надхвърлят законоустановените ограничения, или наличието на вещество, което е забранено от закона, е бил предприеман пълен допълнителен контрол. След това компетентният орган е издавал забрана за доставка на мляко и е разпоредил допълнителни изпитвания. Замърсените количества мляко са се изхвърляли. При повторно установяване на стойности на замърсяване, надхвърлящи законоустановените ограничения, компетентният орган е налагал санкции в съответствие с германското административно или наказателно право, според случая. Следователно за млекопреработвателните предприятия мониторингът на замърсители е бил или неутрален (ако не се установят проблеми), или свързан с отрицателни последици (ако се установи, че законоустановените ограничения за замърсителите са превишени). Забраната за доставка на мляко е била вдигана едва когато изпитванията покажат, че в млякото не е налице замърсяване.
- (31) Германия заключава, че мониторингът на замърсители не представлява задача, присъща за млекодобивния и млекопреработвателния сектор, а мярка за защита на потребителите, и по-специално за защита на здравето на потребителите. Защитата на потребителите е цел, преследвана от ДФЕС, по-специално в съответствие с член 4, параграф 2 във връзка с член 169, параграф 1 от него, както и от Хартата на основните права на Европейския съюз⁽¹⁾, по-специално в съответствие с член 38 от нея.
- (32) Освен това мониторингът на замърсители отговаря на ясното задължение на държавите членки да гарантират, че се осъществява официален контрол на безопасността на храните и следователно разходите за този контрол е трябвало да се поема от държавата членка.

(¹) ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

- (33) Германия заявява, че млекопреработвателните предприятия са предприели собствени мерки за контрол за проверка на съответствието на млякото със законоустановените ограничения за замърсители. Разходите за този собствен контрол са били покривани от самите млекопреработвателни предприятия. Задължението за този собствен контрол произтича от член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Задълженията за безопасност на храните на млекопреработвателните предприятия по отношение на вредните вещества са допълнително уточнени в други нормативни актове, като например Регламент (ЕО) № 1881/2006, Регламент (ЕО) № 396/2005 и Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията ⁽¹⁾.
- (34) Не е съществувала национална правна разпоредба, по смисъла на която млекопреработвателните предприятия трябва да поемат разходите за официалния контрол, нито е съществувало задължение да плащат такси за такъв контрол. Млекопреработвателните предприятия е трябвало да поемат разходите за собствените си мерки за контрол на съответствието със законодателството в областта на безопасността на храните и законоустановените ограничения за замърсители и остатъчни вещества, които са различни от публичния контрол в рамките на мониторинга на замърсители.

3.2. Други мнения от Германия

- (35) Германия е обосновала правото на държавите членки да осъществяват мерки за контрол като мониторинга на замърсители. Това произтича от определянето на границите на правомощията, предоставени от Договорите (ДЕС и ДФЕС) на институциите на Съюза и на държавите членки по отношение на прилагането на законодателството на Съюза. Направено е позоваване на членове 290 и 291 от ДФЕС, в които са определени съответните роли на институциите на Съюза и на държавите членки. В съответствие с това държавите членки носят основната отговорност за гарантиране на прилагането на законодателството на Съюза. Функции като контрола попадат в рамките на тяхната отговорност. Направено е позоваване също и на съединени дела 205 до 215/82 ⁽²⁾, където Съдът посочва, че в съответствие с общите принципи, на които се основава институционалната система на Съюза и които уреждат отношенията между Съюза и държавите членки, е задължение на държавите членки да гарантират, че разпоредбите на Съюза се изпълняват в рамките на тяхната територия.
- (36) Съответно Германия твърди, че тя би нарушила член 291 от ДФЕС, ако извършва по-малко контрол, отколкото е наложен от член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002, а не ако извършва, както е в настоящия случай, допълнителен контрол, който е в допълнение към официалния контрол на безопасността на храните и е в съответствие с посочената разпоредба от Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (37) В отговор на въпрос от страна на Комисията по отношение на евентуалното прилагане на правилата относно услугите от общ икономически интерес (УОИИ) Германия отхвърля възможността мониторингът на замърсители да е с характер на такава услуга по смисъла на Съобщението на Комисията за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес ⁽³⁾. Напротив, Германия твърди, че мониторингът на замърсители се определя като нестопанска дейност. В този контекст Германия се позовава на дела C-364/92, C-343/95 и C-288/11P ⁽⁴⁾, където се поддържа, че задачи, включващи упражняване на публична регулаторна власт, които имат за цел да се гарантира обществената сигурност, нямат икономически характер, тъй като тази дейност представлява задача от обществен интерес, която е предназначена да защитава цялото население. Освен това фактът, че такава задача е възложена на частен орган, не променя обществената ѝ характер. В разглеждания случай на мониторинг на замърсители определените контролни органи изпълняват обществена задача, която е допринесла за подобряване на системата на здравеопазването. Държавата е длъжна да гарантира високо ниво на здравна защита в съответствие както с правото на Съюза ⁽⁵⁾, така и с германския федерален конституционен закон, и в това отношение тя се ползва с дискреционни правомощия.
- (38) В отговор на въпроса на Комисията дали с разпоредбата на член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на държавите членки се налага ясно и точно задължение по смисъла на дело T-351/02 до такава степен, че вменяването на отговорност на държавата може да се изключи, Германия отговаря, че въпросът в дело T-351/02 се отнася до отговорността на държавата, докато в настоящия случай въпросът е наличието на предимство за млекопреработвателните предприятия.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 37/2010 на Комисията от 22 декември 2009 г. относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход (ОВ L 15, 20.1.2010 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение от 21 септември 1983 г. Deutsche Milchkontor GmbH и др./Федерална република Германия, съединени дела 205 до 215/82, ECLI:EU:C:1983:233.

⁽³⁾ ОВ С 8, 11.1.2012 г., стр. 4.

⁽⁴⁾ Решение от 19 януари 1994 г., SAT Fluggesellschaft mbH/Eurocontrol, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, решение от 18 март 1997 г., Diego Cali & Figli Srl/Servizi ecologici porto di Genova SpA (SEPG), C-343/95, ECLI:EU:C:1997:160, решение от 19 декември 2012 г., Mitteldeutsche Flughafen AG и Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Европейска комисия, C-288/11 P, ECLI:EU:C:2012:821.

⁽⁵⁾ Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 114, параграф 3 и член 168, параграф 1 от ДФЕС, член 2, алинея 2 от германската конституция (Grundgesetz).

- (39) В допълнение Северен Рейн-Вестфалия твърди, че подмярка NW1 не е избирателна, тъй като тя е насочена към цялата млечна промишленост във въпросната федерална провинция (Land). Северен Рейн-Вестфалия се ползва с правен суверенитет, който ѝ позволява да определя материалния и регионалният обхват на подмярката. Северен Рейн-Вестфалия отново подчертава, че мярката служи за извършване на общ контрол в областта на здравеопазването и защитава обществения интерес.

4. МНЕНИЯ ОТ ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

- (40) Между 6 и 18 февруари 2014 г. Комисията получи общо 10 писма от заинтересовани страни с мнения относно предоставената подкрепа във връзка с подмерките ⁽¹⁾.
- (41) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 6 февруари 2014 г., Milchwirtschaftlicher Verein Allgäu-Schwaben e.V. посочва, че програмите за контрол на остатъчните вещества и замърсителите в млечните продукти трябва да се разглеждат като допълнение към националната програма за мониторинг и служат на защитата на потребителите и предотвратяването на кризи. Асоциацията изтъква, че пробите са били вземани от различни предприятия, за да се добие обща представа за различните баварски региони. Резултатите са били разпространени. По този начин могат да бъдат разработени превантивни стратегии и мерки, които в крайна сметка ще доведат до намаляване на нивата на замърсяване. Поради тези причини мярката не предоставя предимство на подложените на контрол млекопреработвателни предприятия.
- (42) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 10 февруари 2014 г., Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu посочва, че наблюдението на нивата на замърсителите и радиоактивните вещества в млечните продукти съставлява много важна част от защитата на потребителите. Тази мярка е много полезна не само за дадените млекопреработвателни предприятия, но и за всички потребители на мляко.
- (43) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 10 февруари 2014 г., Landeskontrollverband Nordrhein-Westfalen e.V. заявява, че поддържа становището на федерална провинция Северен Рейн-Вестфалия (което е представено на Комисията като част от документацията, подадена от Германия на 20 септември 2013 г.).
- (44) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 10 февруари 2014 г., Landesvereinigung der Milchwirtschaft NRW e.V. посочва, че поддържа становището на федерална провинция Северен Рейн-Вестфалия (което е представено на Комисията като част от документацията, подадена от Германия на 20 септември 2013 г.).
- (45) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 11 февруари 2014 г., Landesvereinigung Thüringer Milch e.V. посочва, че поддържа становището на федерална провинция Тюрингия (което е представено на Комисията като част от документацията, подадена от Германия на 20 септември 2013 г.).
- (46) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 13 февруари 2014 г., Genossenschaftsverband Bayern заявява, че програмата за наблюдение за откриване на остатъчни вещества и замърсители в млякото и млечните продукти не предоставя конкурентни предимства на млекопреработвателните предприятия. Тази програма служи на първо място за създаването на капацитет за реагиране в случай на кризи и за защитата на потребителите срещу опасни продукти и по този начин тя служи на обществения интерес. Пробите са били вземани на случаен принцип, млекопреработвателните предприятия не са водели документация, нито са били информирани за резултата, освен ако не са надвишени законоустановените ограничения. От друга страна, млекопреработвателните предприятия сами са прилагали една по-цялостна и подробна система за безопасност на качеството, която не може да се сравнява с мониторинга на замърсители.
- (47) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 14 февруари 2014 г., Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V. посочва, че подмярка RP 3 не отговаря на критериите за държавна помощ, тъй като не е било предоставено предимство на предприятията или на даден производствен сектор, което е нарушило или заплашвало да наруши конкуренцията или да засегне търговията между държавите членки. Асоциацията твърди, че таксата не е била използвана за покриване на разходите за контрол, който млекопреработвателните предприятия са длъжни да извършват в съответствие с Регламент (ЕО) № 852/2004, Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 854/2004. Вместо това разглежданият контрол е

⁽¹⁾ Комисията получи мнения от Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e.V. общо по отношение на всички мерки, финансирани чрез таксата върху млякото, а не само по отношение на подмерките, разглеждани тук. Асоциацията твърди, че не е налице помощ. Подробно описание на тези мнения е дадено в Решение C(2015) 6295 final на Комисията от 18 септември 2015 г. относно държавна помощ за качествен контрол на млякото, предоставена от Германия въз основа на Закона за млякото и мазнините, SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).

бил осъществяван от името и за сметка на публичните органи под формата на проби и не е имал рутинен характер. Следователно разглежданият контрол е бил част от публичните мерки за предотвратяване и управление на кризи в съответствие с член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Поради това асоциацията заключава, че плащането на този контрол не облекчава млекопреработвателните предприятия от техни собствени разходи, а представлява разходи, които публичните органи понасят поради своята обществена функция за гарантиране на безопасността на храните.

- (48) Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V. твърди, че ако вместо това подмярка RP 3 бъде определена като държавна помощ, то нейната съвместимост за периода от 2007 г. нататък трябва да бъде оценена в съответствие с глава IV.И от Насоките на Общността за държавни помощи в секторите на земеделието и горското стопанство за периода 2007—2013 г. ⁽¹⁾
- (49) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 18 февруари 2014 г., DNB-Netzwerk Haushalt e.V. посочва, че програмата за мониторинг на замърсителите, програмата за оценка на радиоактивността и анализите на хранителните вещества представляват важен принос за защитата и информираността на потребителите. Асоциацията подчертава неутралността на резултатите от проведения контрол (които не са били повлияни от млекодобивния и млекопреработвателния сектор), бързото разпознаване на вредните вещества в млечните продукти, както и възможността за бързо реагиране в кризисни ситуации.
- (50) В своето писмо, заведено от Комисията като получено на 18 февруари 2014 г., Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V. посочва, че контролът за идентифициране на вредни вещества в млякото и млечните продукти е важен за доверието на потребителите в безопасността на млечните продукти. Този контрол служи като система за ранно откриване за идентифициране и справяне с рисковете или за предприемане на всички необходими превантивни мерки.

5. ОЦЕНКА ОТНОСНО НАЛИЧИЕТО НА ПОМОЩ

- (51) В решението за откриване на процедурата Комисията застъпва становището, че подмерките изглежда са имали всички характеристики на държавна помощ. Комисията посочва, че Германия не е представила приложимото законодателство в областта на официалния контрол на безопасността на храните и мониторинга на замърсители, по силата на което тази задача се възлага на държавата. Комисията преценява, че задължението за извършване на мониторинг на замърсители се отнася до мандрите, така че ако контролът е бил извършван и плащан от държавата, те са получили предимство.
- (52) По време на официалната процедура по разследване Германия и заинтересованите страни изтъкват, че мониторингът на замърсители не предоставя предимство на мандрите. Германия е представила изчерпателна информация за правните, административните и фактическите елементи на подмерките. Поради това е необходимо да се преразгледа въпросът за наличието на помощ и по-специално наличието на предимство за мандрите.
- (53) В съответствие с член 107, параграф 1 от ДФЕС „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.
- (54) Условието, предвидени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, са кумулативни. Поради това, за да се установи дали дадена мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, всички гореспоменати условия трябва да бъдат изпълнени. Следователно, ако едно от условията не е изпълнено, съответният акт не може да се счита за държавна помощ.
- (55) Условието за наличие на помощ ще бъде разгледано преди другите условия, предвидени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като основният аргумент на Германия и на заинтересованите страни е, че подмерките не предоставят каквото и да е предимство на мандрите.
- (56) Аргументите на Германия и на заинтересованите страни се основават на съществуването на различни задачи за контрол, предвидени в законодателството на Съюза и националното законодателство в областта на безопасността

⁽¹⁾ ОВ С 319, 27.12.2006 г., стр. 1.

на храните, и по-специално на разделянето на официалния контрол, извършван от компетентните органи, от собствения контрол, осъществяван от млекопреработвателните предприятия. Според Германия в това отношение мониторингът на замърсители, предприет от определените органи и финансиран с публични средства от таксата върху млякото, е в допълнение към официалния контрол на безопасността на храните и се разграничава от собствения контрол, осъществяван от самите млекопреработвателни предприятия, които поемат разходите за него. Ето защо млекопреработвателните предприятия не получават никакво предимство от факта, че държавата извършва мониторинга на замърсители.

- (57) За да се провери дали тези аргументи са валидни, е необходимо да се анализира 1) къде в рамките на системата на отговорностите за контрол, установена със законодателството на Съюза и националното законодателство в областта на безопасността на храните, да бъде поставен мониторингът на замърсители, и в частност дали той се осъществява като задължение, вменено на държавата, или като задължение, вменено на частните стопански субекти в областта на храните (мандрите), и 2) в зависимост от резултата, дали осъществяването на мониторинга на замърсители предоставя предимство на млекопреработвателните предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

5.1 Отговорности по контрола съгласно законодателството на Съюза и националното законодателство в областта на безопасността на храните

- (58) Както е посочено в решението за откриване на процедурата, периодът на разследване започва от 28 ноември 2001 г. (вж. съображение 152 от решението за откриване на процедурата). Анализът на съответните разпоредби на законодателството в областта на безопасността на храните ще обхване периода от тази дата нататък.

5.1.1. Законодателство на Съюза в областта на безопасността на храните

5.1.1.1. Законодателство на Съюза, свързано със замърсители в храните, включително млякото

- (59) В Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета ⁽¹⁾ са установени някои основни принципи по отношение на замърсителите в храните, а именно, че 1) храни, които съдържат замърсител в количества, които не са приемливи от гледна точка на общественото здраве и по-специално на токсикологично ниво, не се пускат на пазара; и 2) с цел защита на общественото здраве се установяват пределно допустими количества за определени замърсители.
- (60) В Регламент (ЕО) № 466/2001 на Комисията ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 1881/2006 са определени пределно допустими количества на някои замърсители в храните. Те включват по-специално следните замърсители в млякото: афлатоксини, олово (Pb), диоксини, полихлорирани дибензофурани и полихлорирани бифенили (ПХБ).
- (61) В съответствие с нормативните актове, посочени в съображения 59 и 60, е забранено пускането на пазара на определени храни (включително мляко), когато тези храни съдържат някои замърсители в количества, превишаващи пределно допустимото количество, определено във въпросните нормативни актове. В тези нормативни актове се изисква също така държавите членки да приемат подходящи мерки за наблюдение с цел контрол на наличието на замърсители в храните.
- (62) Освен това в своята Препоръка за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ в храните ⁽³⁾ Комисията препоръчва нива за действия и целеви нива за храните, включително млякото, за да се стимулира проактивен подход за намаляване на наличието на диоксини и диоксиноподобни ПХБ в храните. Нивата за действия по-специално са инструмент за компетентните органи и стопанските субекти за откриване на случаи, в които е подходящо да се идентифицира източникът на замърсяване и да се предприемат мерки за неговото намаляване или отстраняване. Освен това Комисията препоръчва държавите членки да извършват, съобразно своето производство, използване и потребление на храни, включително мляко, наблюдение на случаен принцип за наличие на диоксини, диоксиноподобни ПХБ и — ако е възможно — на недоксиноподобни ПХБ в храните, включително млякото. По отношение на случаите на несъответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 466/2001 и на случаите, когато равнищата на диоксини и/или диоксиноподобни ПХБ надвишават нивата за действия, Комисията препоръчва на държавите членки съвместно със стопанските субекти да започнат разследване с цел определяне на източника на замърсяване и да вземат мерки за ограничаване или отстраняване на източника на замърсяване.
- (63) Може да се заключи, че законодателството на Съюза, свързано със замърсители в храните, включително млякото, съдържа 1) законоустановени ограничения за някои замърсители в храните, включително замърсители в млякото, насочени към стопанските субекти в областта на храните, на които не се разрешава да пускат на пазара храни,

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните (ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 466/2001 на Комисията от 8 март 2001 г. за определяне на максималното съдържание на някои замърсители в храните (ОВ L 77, 16.3.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 67, 9.3.2002 г., стр. 69.

включително мляко, които не са в съответствие с тези ограничения, и 2) задължение за държавите членки да извършват наблюдение на съответствието с тези законоустановени ограничения. В допълнение, съществува препоръка на равнището на Съюза (препоръка на Комисията), адресирана до държавите членки, да се следят нивата за действия на диоксините и подобни замърсители и да се вземат превантивни мерки.

5.1.1.2. Законодателство на Съюза, свързано с остатъчните вещества в продукти от животински произход, включително мляко

- (64) В Директива 96/23/ЕО се изисква държавите членки да приемат мерки за наблюдение на веществата и групите остатъци, описани в приложение I към посочената директива. Веществата и остатъците, наблюдавани в случая на млякото, са някои съединения, антибактериални вещества, противоглистни средства, нестероидни противовъзпалителни средства, органохлориди, органофосфор, химични елементи, микотоксини.
- (65) Директива 96/23/ЕО задължава държавите членки да наблюдават определени продукти от животински произход, включително млякото, с цел да се установи наличието на остатъчни вещества и субстанции. Поради тази причина държавите членки представят на Комисията за одобрение планове за мониторинг. В допълнение държавите членки могат да имат официални проверки на случаен принцип, без предизвестие, които да се извършват по цялата производствена верига на суровините от животински произход, включително млякото.
- (66) Освен това в Директива 96/23/ЕО се предвижда самоконтрол и съвместна отговорност от страна на стопанските субекти. Собствениците или лицата, които отговарят за предприятието за първична обработка на първични продукти от животински произход (по-конкретно мляко), трябва да предприемат всички необходими мерки, по-специално чрез извършване на собствени проверки, за да се уверят, че продуктите, въведени на територията на предприятието, не съдържат количества остатъчни вещества или забранени субстанции, които надвишават пределно допустимите граници.
- (67) Може да се заключи, че законодателството на Съюза, свързано с остатъчните вещества в продукти от животински произход, включително мляко, съдържа 1) списък на вредните и остатъчните вещества в млякото, които трябва да бъдат наблюдавани; 2) задача за държавите членки да извършват мониторинг и да предприемат допълнителни проверки за наличието на тези вещества и остатъци в млякото; 3) задължение за стопанските субекти, които се занимават с производство и преработка на мляко, да осъществяват собствен контрол.

5.1.1.3. Хоризонтално законодателство на Съюза, свързано с контрола на безопасността на храните

- (68) В Регламент (ЕО) № 178/2002 са заложили общите принципи и отговорности по въпросите на безопасността на храните. По отношение на отговорностите в член 17 от Регламент (ЕО) № 178/2002 е предвидено следното:
- „1. На всички етапи на производство, преработка и разпространение в рамките на контролираните от тях предприятия, стопанските субекти в хранителната и фуражна промишленост гарантират, че съответните храни и фуражи отговарят на изискванията на законодателството в областта на храните, които се отнасят за тяхната дейност, и проверяват дали тези изисквания са спазвани.
2. Държавите членки прилагат законодателството в областта на храните, следят и проверяват дали стопанските субекти в хранителната и фуражната промишленост спазват съответните изисквания на законодателството в областта на храните на всички етапи на производство, преработка и разпространение. За целта те поддържат система за официални проверки и други подходящи за обстоятелствата дейности, включително публично оповестяване на информация относно безопасността и риска на храните и фуражите, упражняване на контрол върху безопасността на храните и фуражите и други наблюдаващи дейности, обхващащи всички етапи на производство, преработка и дистрибуция. Държавите членки определят и правилата за приложимите мерки и санкции при нарушения на законодателството в областта на храните и фуражите. Предвидените мерки и санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.“
- (69) В съответствие с член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 храните включват мляко, независимо дали то е преработено или не, частично преработено или непреработено, което е предназначено за или основателно се очаква да бъде приемано от хора.
- (70) Отговорностите, описани в член 17 от Регламент (ЕО) № 178/2002, се отнасят както за стопанските субекти в областта на храните, така и за националните компетентни органи. В член 17 от Регламент (ЕО) № 178/2002 се прави ясно разграничение между стопанските субекти в областта на храните (а именно млекопреработвателните предприятия), които са отговорни за собствения вътрешен контрол на съответствието с изискванията на законодателството в областта на храните, включително задължението за спазване на законоустановените ограничения за замърсители и остатъчните вещества, от една страна, и, от друга страна, органите на държавите членки, които са отговорни за мониторинга и проверката на съответствието с изискванията на законодателството в областта на храните. Дейностите на държавите членки в това отношение имат два аспекта: държавите членки трябва да извършват официален контрол в тесен смисъл и, от друга страна, държавите членки трябва да предприемат подходящи допълнителни дейности като наблюдение на безопасността на храните и други наблюдаващи дейности, обхващащи всички етапи на производство, преработка и дистрибуция.

- (71) В Регламент (ЕО) № 882/2004 са определени, наред с друго, допълнителни правила за официалния контрол на държавите членки по отношение на храните от животински произход, включително млякото. В него се предвижда държавите членки да изготвят официални национални планове за контрол и редовно да ги актуализират с оглед на настъпилите промени. Коригирането и внасянето на изменения в плановете за контрол може да се извършва с оглед на или за да се вземат предвид фактори като появата на нови заболявания или други рискове за здравето, или научни констатации, както е предвидено в член 42, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004.
- (72) Може да се заключи, че разпоредбите на законодателството на Съюза относно контрола на безопасността на храните (включително млякото) предвиждат две различни нива на отговорност, които трябва да съществуват паралелно: отговорността на стопанските субекти в областта на храните (млекопреработвателните предприятия) да спазват изискванията за безопасност на храните и отговорността за контрол на държавите членки, за да се следи за спазването на съответните изисквания на законодателството в областта на храните от страна на въпросните стопански субекти. Освен това държавите членки са отговорни за извършването на официалния контрол на безопасността на храните в тесен смисъл и за подходящи допълнителни дейности като дейностите по мониторинг, включително мониторинг на рисковете за здравето, които могат да улеснят коригирането на контрола с оглед на настъпилите промени.

5.1.2. Национално законодателство в областта на безопасността на храните

- (73) Преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 178/2002 в германския Закон за храните (член 8 от Lebensmittel- und Bedarfsgegenständegesetz) се съдържа забрана за производство и пускане на пазара на храни, които са опасни за здравето на човека. Тази забрана е била насочена към всички производители на хранителни продукти, включително и тези на мляко. Официалният контрол е бил регламентиран в член 40 от германския Закон за храните. В съответствие с тази разпоредба компетентните официални органи са задължени да извършват необходимите изпитвания и проби.
- (74) След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 178/2002 правото на Съюза предвижда пряко приложимо задължение на производителите на храни да произвеждат и пускат на пазара безопасни храни, както и пряко приложимо задължение на държавите членки да осъществяват официален контрол. Германският Закон за безопасност на храните и фуражите съдържа допълнителни разяснения по отношение на тези задължения, включително правила за разпределение на компетенциите на федерално и регионално равнище и изготвяне и изпълнение на официалните планове за контрол. Разходите за собствен контрол на стопанските субекти в областта на храните (включително мандрите) трябва да се поемат от самите предприятия. Разходите за официалния контрол, включително мониторинга на замърсители, се покриват от държавата.
- (75) Що се отнася до мониторинга на замърсители, той се разглежда като допълнение към официалния контрол на безопасността на храните в тесен смисъл. Мониторингът на замърсители е дейност по мониторинг, както е предвидено в членове 50 и 51 от Закона за безопасност на храните и фуражите. Точната връзка между официалния контрол на безопасността на храните и мониторинга на замърсители е описана в становището на Германия (вж. съображения 18—34). Характеристиките му могат да бъдат обобщени по следния начин:
- (76) Мониторингът на замърсители има превантивен характер. Основният предмет на този мониторинг не е да се следи дали са спазени законоустановените ограничения (тъй като това е предмет на официалния контрол на безопасността на храните), а да се следят тенденциите в наличието на замърсители в рамките на законоустановените ограничения и да се засичат по-високи стойности от обичайните, които могат да дадат ранно предупреждение или сигнали за потенциални рискове.
- (77) Параметрите (конкретните замърсители, които се проверяват, графикът, регионите) на мониторинга на замърсители се предлагат от специализираните органи, определени от компетентните органи по безопасност на храните на федералните провинции. Тези параметри се определят специално въз основа на оценка на риска. Параметрите се одобряват от компетентните органи по безопасност на храните на федералните провинции. Мониторингът на замърсители се извършва от органите, определени от компетентните органи по безопасност на храните на федералните провинции. Федералните провинции упражняват ръководна функция спрямо органите, определени за извършване на мониторинга на замърсители, които го изпълняват на практика.
- (78) Мониторингът на замърсители, който допълва официалния контрол на безопасността на храните, допринася за последния по следните начини: резултатите от мониторинга на замърсители се използват за коригиране и внасяне на изменения в официалните планове за контрол, когато това се счита за необходимо, а също и за предприемане на по-нататъшни превантивни мерки, като например мерки, които дават възможност за ранно откриване на рискове за здравето, разпространение на информация сред обществеността относно рискове за здравето и околната среда, създаване на бази данни и анализ на наличните данни и внасяне на предложения за законодателни промени.

- (79) Следователно може да се заключи, че:
- 1) националното законодателство за безопасност на храните е в съответствие със законодателството на Съюза в областта на безопасността на храните и въвежда две нива на отговорност: едно на нивото на мандрите и второ на нивото на държавата членка;
  - 2) мониторингът на замърсители се извършва като част от официалната контролна функция на държавите членки и по-точно като „друга подходяща дейност“ по смисъла на член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Освен това мониторингът на замърсители остава в пряка връзка със задълженията на държавите членки, произтичащи от Регламент (ЕО) № 466/2001 и Регламент (ЕО) № 1881/2006, Препоръката за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ в храните и Директива 96/23/ЕО, за извършване на мониторинг и предприемане на допълнителни проверки за наличието на замърсители в млякото;
  - 3) мониторингът на замърсители е пряко свързан с официалния контрол на безопасността на храните, извършван от държавата членка, тъй като той осигурява информация, която се използва, за да допълни официалния контрол;
  - 4) мониторингът на замърсители се основава на оценка на риска, извършена от публично определен орган, той се осъществява по публично одобрен график, в който се определят районите, времето и веществата, които ще се проверяват, и който се актуализира в съответствие с оценката на риска. Следователно може да се заключи, че мониторингът на замърсители няма рутинен характер;
  - 5) мониторингът на замърсители се извършва под формата на изпитвания на проби на случаен принцип, които се вземат на ниво млековози за събиране на мляко; пробите, както и резултатите, са анонимни;
  - 6) резултатите от изпитванията се използват за ранно откриване на рискове и публични превантивни мерки;
  - 7) мониторингът на замърсители не освобождава млекопреработвателните предприятия от задължението им да извършват собствени проверки с цел спазване на законоустановените ограничения за количествата замърсители и остатъчни вещества в млякото.

5.2. Наличие на предимство за млекопреработвателните предприятия

- (80) Въз основа на горните заключения относно характера на мониторинга на замърсители трябва да се анализира дали той предоставя предимство на млекопреработвателните предприятия.
- (81) Всички видове мерки, които облекчават разходите, които обикновено са в тежест на бюджета на едно предприятие, и които по този начин, без да бъдат субсидия в тесния смисъл на думата, са от същото естество и имат същите последици, предоставят предимство на това предприятие ⁽¹⁾. Поради това е необходимо да се провери дали мониторингът на замърсители, финансиран от държавата, освобождава мандрите от тежести, които обикновено следва да се поемат от бюджета им.
- (82) Концепцията за тежест (разходи), обикновено падаща се на бюджета на едно предприятие, обхваща разходите, които се считат за присъщи разходи за стопанската дейност на това предприятие, както и допълнителните разходи, които предприятията трябва да поемат с оглед на приложимите спрямо дадена икономическа дейност законови задължения ⁽²⁾.
- (83) По отношение на сектора на млякото и млечните продукти такива присъщи разходи на млекопреработвателните предприятия, включително наложени от закона допълнителни разходи, са например:
- разходите за установяване на качеството на млякото, които са присъщи за стопанската дейност, тъй като те са необходими за определяне на цената на млякото ⁽³⁾,
  - разходите за собствен контрол на безопасността на храните, осъществяван от самите млекопреработвателни предприятия, за да се спази задължението за производство и пускане на пазара само на мляко, което е безопасно за консумация от човека. Този контрол се извършва и заплаща от мандрите (вж. съображения 33 и 34).

⁽¹⁾ Вж. решение от 25 март 2015 г., Кралство Белгия/Европейска комисия, T-538/11, ECLI:EU:T:2015:188, т. 71, и цитираната в него съдебна практика.

⁽²⁾ (Вж. по аналогия решение от 25 март 2015 г., Кралство Белгия/Европейска комисия, T-538/11, ECLI:EU:T:2015:188, т. 76; решение от 3 март 2005 г., Wolfgang Heiser/Finanzamt Innsbruck, C-172/03, EU:C:2005:130, т. 38; решение от 20 ноември 2003 г., Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, т. 31, 32; решение от 5 октомври 1999 г., Франция/Комисия, C-251/97, EU:C:1999:480, т. 40; решение от 2 юли 1974 г., Италия/Комисия, дело 173/73, CLE:EU:C:1974:71, т. 15—18.

⁽³⁾ (Вж. Решение C(2015) 6295 final на Комисията от 18 септември 2015 г. относно държавна помощ за качествен контрол на млякото, предоставена от Германия въз основа на Закона за млякото и мазнините, SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), съображения 136—140).

- (84) За разлика от тях, разходите за мониторинг на замърсители не са присъщи разходи за производството, преработката и пускането на пазара на мляко, нито допълнителни разходи, които предприятията трябва да поемат с оглед на законите си задължения.
- (85) Мониторингът на замърсители не е свързан с отделните мандри, а се извършва произволно, на нивото на събиране на млякото, поради което е анонимен (вж. съображения 20 и 28). Освен това той не обхваща всички количества произведено, транспортирано и пуснато на пазара мляко, а само една малка част от него, и честотата и мястото на извършване на проверките се определят въз основа на оценка на риска; следователно характерът му не е рутинен (вж. съображения 20 и 21).
- (86) Освен това мониторингът на замърсители няма за цел да установи дали законите ограничения за наличието на различни вредни вещества са спазени. На първо място, мандрите извършват собствен контрол за тази цел (вж. съображение 83, второ тире); и на второ място, мониторингът на замърсители има за цел ранно откриване на рискове чрез анализиране на стойностите, които са в рамките на законоустановените ограничения, но са по-високи от обичайните за даден регион (вж. съображения 26, 27 и 29).
- (87) Мандрите не могат да използват мониторинга на замърсители и резултатите от него, за да определят качеството на млякото си. Мониторингът на замърсители също така не е задължително условие за обработване на събраното мляко и за пускане на пазара на произведените млечни продукти. Само в случай че в рамките на мониторинга на замърсители се установи, че са превишени законоустановените стойности, от компетентния орган за безопасност на храните в отделна процедура ще бъдат предприети мерки, които имат отрицателни последици за конкретната мандра (вж. съображение 30).
- (88) Разходите за мониторинг на замърсители не са допълнителни разходи, които предприятията трябва да поемат с оглед на приложимите спрямо производството на мляко законови задължения (вж. съображения 32, 33 и 34). Задължението, което съществува за мандрите, е в рамките на предприятието да се извършва собствен контрол на безопасността на храните, за да се спази задължението за производство и пускане на пазара на мляко и млечни продукти, които са безопасни за консумация от човека, включително спазване на законоустановените ограничения за замърсители и остатъчни вещества (вж. съображение 83, второ тире). Мониторингът на замърсители не освобождава мандрите от извършване на собствен контрол за безопасност, за да се спазват законоустановените им задължения (вж. съображение 34).
- (89) Мониторингът на замърсители се определя като задача, свързана с официалния контрол на безопасността на храните, за който са отговорни публичните органи и който се финансира от държавата (вж. съображения 32, 63, 67, 72 и 79, параграф 2), без млекопреработвателните предприятия да се освобождават от задължението за собствен контрол на безопасността на храните, наложено им от законодателството на Съюза и националното законодателство.
- (90) В най-новата съдебна практика, по-конкретно в решението на Общия съд по дело Т — 538/11, Кралство Белгия/Европейска комисия⁽¹⁾, се потвърждава позицията, че „понятието за тежест, обикновено падаща се на бюджета на дадено предприятие, включва по-специално допълнителните разходи, които предприятието трябва да поеме с оглед на приложимите спрямо дадена икономическа дейност законови, административни или договорни задължения“ (вж. точка 76 от решението). В този случай скрийнинг тестовете за СЕГ (спонгиформна енцефалопатия по говедата) са били изрично определени със закон като задължителни за съответните предприятия.
- (91) За разлика от това в настоящия случай на мониторинг на замърсители контролът не е наложен на мандрите с приложими спрямо дадена икономическа дейност законови, административни или договорни задължения. Контролът, наложен на мандрите с приложими спрямо дадена икономическа дейност законови, административни или договорни задължения, е описан в съображение 63, параграф 1, съображение 67, параграф 3 и съображение 83, второто тире, по-горе. Този контрол е необходим за мандрите, за да се докаже, че те спазват законоустановените ограничения за наличието на замърсители, предписани от законодателството.
- (92) Мониторингът на замърсители обаче не е инструмент за доказване на съответствие с тези законоустановени ограничения. Целта на мониторинга на замърсители е да се установят непревишаващи законоустановените ограничения стойности на наличие на замърсители с превантивна цел, както е обяснено по-горе, и контролът се извършва на случаен принцип и произволно (вж. съображение 76). Мониторингът на замърсители не представлява част от контрола, необходим за мандрите, за да се докаже, че те спазват законоустановените ограничения за наличието на замърсители, предписани от законодателството. Поради това констатациите по дело Т — 538/11 по отношение на наличието на предимство за предприятията, за които се отнасят задължителните тестове за СЕГ, не са приложими към настоящия случай на мониторинг на замърсители.
- (93) Следователно разходите за мониторинг на замърсители не се определят като присъщи разходи за стопанската дейност на мандрите, нито като допълнителни разходи, които те трябва да поемат с оглед на приложимите спрямо стопанската им дейност законови задължения.

(¹) ECLI:EU:T:2015:188

- (94) По тази причина мониторингът на замърсители не освобождава мандрите от разходи, които обикновено се поемат от бюджета им и не облекчава обичайната тежест върху техния бюджет; следователно мониторингът на замърсители не им предоставя предимство.
- (95) В резултат на това, тъй като едно от условията на член 107, параграф 1 от ДФЕС, а именно наличието на предимство, не е изпълнено, Комисията стигна до заключението, че мониторингът на замърсители не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Дейностите по общо здравеопазване в съответствие със Закона за млякото и мазнините, известни като мониторинг на замърсители и посочени в решението за откриване на процедурата както подмерки BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 и TH 8, не представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 4 април 2016 година.

За Комисията
Phil HOGAN
Член на Комисията

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG